

РЕШЕНИЕ

№ 6447

гр. София, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 24.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7031** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от „Базалт България“ ООД срещу Решение №КЗЗ-05 от 24.06.2022г. на Комисия по чл. 17, ал.1, т.1 от ЗОЗЗ при Областна дирекция „Земеделие“ В. Т., с което се отказва по същество промяна на предназначението на заявените от дружеството 18650 кв.м. земеделска земя, съставляваща имоти с №№ПИ 21138.222.105; ПИ 21138.222.97; ПИ 21138.164.25; ПИ 21138.176.43; 21138.222.103; 21138.222.101; ПИ21138.222.99; 7029523.5 по КККР на [населено място], [община] и ПИ 70295.23.5, собственост на „Базалт България“ ООД, четвърта категория, по КККР, [община], [населено място].

С жалбата се излагат подробни мотиви, сочещи на нищожност на оспорения акт, алтернативно се претендира неговата незаконосъобразност.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч. , който поддържа жалбата на посочените в същата основания. Претендира разносните по делото, за които представя списък.

Ответникът- уведомен редовно, не изпраща представител. В деня на провеждането на откритото съдебно заседание депозира писмено становище, в което заявява, че преписката не се намира при него, тъй като е върната на дружеството. Сочи, че след връщането ѝ, същата е входирана при Комисия за земеделски земи по чл. 67б, т.2 от ППЗОЗЗ в Министерство на земеделието със заявление № АО-1449/06.07.2022г. Молят съдът да изиска преписката от МЗ и да им предостави препис.

Съдът, на база данните по делото, като съобрази становищата на страните и

действащата нормативна уредба, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена в срок и от субект, засегнат неблагоприятно от акта, който съдържа отказ по подаденото от жалбоподателя заявление за промяна предназначението на земеделски земи по реда на ЗОЗЗ.

По фактите се установи: Жалбоподателят е концесионер по Договор от 01.10.2018г. за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства по чл. 2, ал.1, т.5 от Закона за подземните богатства – строителни материали- варовици и базалтоиди от находище „Станчова могила“, участък „С.“ и участък „Ю.“, [община], [населено място] и с В., [община], област В. Т..

Поземлените имоти, за които е подадено заявлението, попадат в обхвата на концесионната площ по договора, като седем от тях са собственост на [община], а ПИ №70295.23.5 / 4 276 кв.м./ е собственост на „Базалт България“ ООД.

За изпълнение на задълженията по договора, жалбоподателят подава заявление № ПО-10-20/07.06.2022г. до Комисията по чл. 17, ал.1, т.1 от ЗОЗЗ при Областна дирекция „Земеделие“ В. Т., с което е поискана промяна на предназначението на общо 18650 кв.м. земеделска земя за изграждането на обект „Находище „Станчова могила“, участък Север и участък Юг“ в посочените 8 имота, 7 от които собственост на [община] и един на жалбоподателя.

С оспореното в настоящото производството решение, органът по чл. 17, ал.1, т.1 от ЗОЗЗ при териториалната Областна дирекция „Земеделие“ В. Т. е отказал промяната на предназначението на визираните имоти при следните мотиви: Заявената земеделска земя, включена в обхвата на проекта за СПУП и транспортно-комуникационен план и Договора за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства е с площ, по-голяма от 50 дка, поради което на основание чл. 67б, т.2, б.“а“ от ППЗОЗЗ „промяна предназначението на земеделските земи за неземеделски нужди се разрешава от Комисията за земеделските земи“.

Относно ПИ №70295.23.5 по КККР на [населено място] е посочено, че е четвърта категория имот. На основание чл. 67б, ал.1, т.2 б. „б“ от ППЗОЗЗ е прието, че отново компетентен орган да разгледа заявлението е Комисията за земеделските земи.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Решението е нищожно – същото е постановено при липса на материална компетентност от страна на органа и при съществени нарушения на предписаната процедура.

По фактите не се спори, а именно, че заявлението на дружеството от една страна, касае площ на земеделски земи, които са повече от 50 дка, а относно ПИ №70295.23.5 по КККР на [населено място] е посочено, че е четвърта категория земеделска земя.

С оглед така установеното и от произнеслия се орган, същият е бил длъжен, след установяването на тези релевантни за компетентността му факти, да изпрати преписката служебно на компетентния такъв – Комисия за земеделски земи при Министерство на земеделието.

След изясняване на посочените обстоятелства, които са от значение за определяне на компетентния за произнасяне орган, той е следвало да съобрази липсата си на право на преценка по заявлението същество, а именно – относно предпоставките за промяна на предназначението на земеделските земи и да сезира компетентния орган с това искане, арг. чл. 31, ал.2 от АПК.

Вместо да стори това, органът е приел, че така установената му липса на право да се произнесе по преписката във вида и предмета ѝ, както са заявени, е предпоставка да я разгледа по същество, и то като постанови отказ.

Последното е в пряко противоречие с предписаните процедурни правила и е извън правомощията на Комисията по чл. 17 от ЗОЗЗ при Областна дирекция „Земеделие“ В. Т..

Когато издаването на един акт е възложено на различни административни органи в зависимост от определени обстоятелства / в случая обем и категория на заявените имоти/, сезираният орган, след преценка, че обстоятелствата по конкретния казус не водят до възникване на правомощието му за произнасяне по същество, няма право на такова, а е длъжен да процедира преписката по компетентност.

С оглед изложеното, съдът приема, че след прогласяване на нищожността на оспореното решение, преписката следва да бъде изпратена на компетентния орган, за произнасяне.

С оглед установеното, по останалите възражения на жалбоподателя, съдът намира, че не следва да се произнася.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените и претендирани разноски. Съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, съдът приема, че договореният адвокатски хонорар се явява завишен, но такова възражение не е направено от органа, който е редовно уведомен за заседанието и не е изпратил представител в същото. Аналогични са изводите на съда и относно искането за предоставяне на преписка от страна на ответника. Делото е образувано на 29.07.2022г., а е насрочено с разпореждане от 08.08.2022г. Призовка от ответника е получена на 15.08.2022г., с оглед което същият е имал достатъчно време и възможност да се запознае с материалите по делото и да организира защитата си относно проведено заседание на 24.10.2022г.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.1 и чл. 173, ал.2, предл.1 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение КЗЗ-05 от 24.06.2022г. на Комисия по чл. 17, ал.1, т.1 от ЗОЗЗ при Областна дирекция „Земеделие“ В. Т..

ИЗПРАЩА преписката по компетентност на Комисия за земеделските земи при Министерство на земеделието.

ОСЪЖДА Областна дирекция „Земеделие“ В. Т. да заплати в полза на „Базалт България“ ООД сумата от 7 250 / седем хиляди двеста и петдесет/ лева, от които 7 200 представляват договорен и заплатен адвокатски хонорар с включен ДДС, а 50 лева е заплатената държавна такса.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните и Комисия за земеделските земи при Министерство на земеделието, за сведение.

СЪДИЯ:

